

نمودار سازمانی سازمان میراث فرهنگی صنایع دستی و گردشگری

در سرمقاله شماره ۳۶، ۳۷، اثر ۱۳۸۳ ضمن طرح برخی از رویدادها مطلبی تحت عنوان «دگرگونی در سازمان میراث فرهنگی کشور» و قانون تشکیل سازمان میراث فرهنگی و گردشگری مصوب ۱۳۸۲/۱۱/۱۴ مجلس شورای اسلامی به همراه نمودار موقت سازمانی ابلاغی مورخ ۱۳۸۳/۳/۲ منتشر شد. سازمان مذکور کمی بعد بر اساس تصمیم شورای عالی اداری در جلسه مورخ ۱۹۰۱/۷۲۹۲ مورخ ۱۳۸۵/۱/۱ سازمان صنایع دستی را به سازمان میراث فرهنگی و گردشگری ادغام کرد که در نتیجه سازمانی جدید به نام «سازمان میراث فرهنگی صنایع دستی و گردشگری» از ادغام سه سازمان پدید آمد که رئیس آن سمت معاون ریاست جمهوری را نیز داشت. نمودار سازمانی سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری در تاریخ اسفند ۱۳۸۵ به امضا آقای مهندس اسفندیار رحیم مشائی معاون رئیس جمهور و رئیس سازمان میراث فرهنگی صنایع دستی و گردشگری از سوئی و آقای امیر منصور برقی معاون رئیس جمهور و رئیس سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور رسیده است که در همین شماره ملاحظه خواهید کرد. پیش نویس اساسنامه ای نیز برای این سازمان جدید فراهم آمده است که هم اکنون برای اظهار نظر در گردش می باشد.

بدون قصد ورود به جزئیات ساختاری نمودار به چند نکته اساسی درباره آن اشاره می شود:

- نیت طراحان نمودار هر چه بیشتر وجه اجرایی کاربردی دادن به سازمان است.
- جداسازی پژوهش از بدنه سازمان به اساس حفاظت و معرفی و نظارت و حتی برنامه ریزی در کل وظائف سازمان لطمه وارد می آورد.
- تداخل امر هنرهای سنتی صنایع دستی هر چند احتمالا می تواند برای پیشبرد صنایع دستی در کوتاه مدت مفید واقع شود ولی به علت حضور نیت کسب درآمد در صنایع دستی مالا به زیان هر دو است.
- آنچه که در مجموع باید در ساختار کلی نمودار مورد توجه طراحان قرار گیرد طبیعت صنعتی بودن صنایع دستی و جهانگردی است که رویکردی متناسب به خود را می طلبد و توجه بی چون و چرا به امر پژوهش در میراث فرهنگی است.

باقر آیت الله زاده شیرازی
۱۳۸۶/۳/۱۱

